

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun lain ja luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annettua lakia ja luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annettua lakia. Tavaraliikennettä koskevassa laissa määriteltäisiin eri kansainväliset kuljetusluvut. Kansainvälisten kuljetuslupien myöntäminen siirrettäisiin liikenne- ja viestintäministeriöstä tullin ja Ajoneuvohallintokeskuksen tehtäväksi. Laissa säädettäisiin kuljetusluvan myöntämisen edellytyksistä sekä kuljetusluvan palauttamisesta. Lisäksi lakiin otettaisiin muutoksenhakusäännös ja virka-apusäännös.

Vastaavasti henkilöliikenteen osalta kansainvälistä satunnaista henkilöliikennettä linja-autolla koskevan valvonta-asiakirjan ja-

kaminen ja kahdenkeskiseen sopimukseen perustuvan kuljetusluvan myöntäminen ulkomaille siirrettäisiin liikenne- ja viestintäministeriöstä Ajoneuvohallintokeskukseen. Kansainvälisen linjaliikenneluvan myöntäminen Euroopan talousalueella siirrettäisiin liikenne- ja viestintäministeriöstä lääninhallituksiin. Lisäksi säädettäisiin kuljetusluvan myöntämisen edellytyksistä ja luvan palauttamisesta.

Liikenne- ja viestintäministeriössä kartoitetaan parhaillaan molempiin lakeihin liittyvää laajempaa uudistamistarvetta.

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2004.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYSLUETTELO	2
YLEISPERUSTELUT.....	3
1. Nykytila.....	3
1.1. Lainsäädäntö ja käytäntö.....	3
Tavaraliikenne	3
Henkilöliikenne	3
1.2. Nykytilan arviointi.....	4
Tavaraliikenne	4
Henkilöliikenne	4
2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset	4
2.1. Tavoitteet ja keskeiset ehdotukset	4
3. Esityksen vaikutukset	5
3.1. Tavoitellut vaikutukset.....	5
3.2. Valtiontaloudelliset vaikutukset	5
4. Asian valmistelu.....	5
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	5
1. Lakiehdotusten perustelut.....	5
1.1. Laki luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä.....	5
1.2. Laki luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä.....	6
2. Voimaantulo.....	7
3. Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys	7
LAKIEHDOTUKSET	8
luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta	8
luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta.....	10
LIITE	12
RINNAKKAISTEKSTIT	12
luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta.....	12
luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta.....	15

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Lainsäädäntö ja käytäntö

Tavaraliikenne

Kuljetusluvalla tarkoitetaan lupaa, jonka nojalla ulkomailla rekisteröityä kuorma-autoa tai raskasta perävaunua saa käyttää Suomessa taikka Suomessa rekisteröityä kuorma-autoa tai raskasta perävaunua ulkomailla. Nykyisin tulli myöntää kahdenkeskisten kuljetusten ja pääosan läpikulkuun oikeuttavista luvista, kuten Venäjän liikenteen luvat ja liikenne- ja viestintäministeriö muut kuljetusluvut. Tehtävien siirrosta liikenne- ja viestintäministeriöstä Ajoneuvohallintokeskukseen on neuvoteltu viraston kanssa.

Kuljetusluvut perustuvat yhteisöainsäädäntöön tai valtioiden välisiin sopimuksiin. Kahdenkeskisiä ja kolmannen maan kuljetusten lupia on yleensä riittävästi kulloistakin kuljetustarvetta varten. Sen sijaan CEMT-lupia ja Itävallan läpikulkuun oikeuttavia niin sanottua ekopistejärjestelmän mukaisia lupia on vähän. Tämän vuoksi lupaviranomaiset ovat joutuneet rajoittamaan lupien myöntämistä. Lupien myöntämistä ja palauttamista on ohjattu hallinnollisin ohjein. Päätökseen on voinut hakea muutosta hallintolainkäyttölain mukaisesti.

Kuljetuslupia vaihdetaan kaikkiaan 26 eri maan kanssa. Vuonna 2002 tullin jaettavana oli kahdenkeskisiin kuljetuksiin tai läpikulkuun oikeuttavia lupia yhteensä 169 670 kpl, joista suurin osa (135 000 kpl) oli Venäjän lupia. Lupia käytettiin 115 100 kpl.

Liikenne- ja viestintäministeriössä oli jaettavana erilaisia lupia vuonna 2002 seuraavasti:

- kolmannen maan kuljetuksiin oikeuttavia lupia yhteensä 7 180 kpl, joista käytettiin noin 1 900 kpl
- CEMT-vuosilupia 1 050 kpl (näistä 96

kpl kelpaa Itävallan läpiajoliikenteeseen), joista käytettiin 109 kpl

- CEMT-30 vrk lupia 480 kpl, joista käytettiin 9 kpl

- CEMT-muuttokuljetuksiin oikeuttavia lupia käytettiin 24 kpl

- Itävallan ekopistejärjestelmän ekopisteitä 34 473 kpl, joista käytettiin 34 041 kpl

- Sveitsin läpikululupia 40 tonnin kuorma-autoille 2 400 kpl, joista käytettiin 538 kpl

- Sveitsin läpikululupia 28 tonnin kuorma-autoille 867 kpl, joista käytettiin 255 kpl.

Henkilöliikenne

Henkilöliikenteen kansainvälinen linjaliikenne ja satunnainen liikenne linja-autolla edellyttää kuljetuslupaa, jollei liikennettä ole vapautettu lupavelvollisuudesta. Tällöin liikenteenharjoittajalla tulee olla toimivaltaisen viranomaisen myöntämä valvonta-asiakirja. Kuljetusluvut ja valvonta-asiakirjat perustuvat yhteisöainsäädäntöön (neuvoston asetus (ETY) N:o 684/92 yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autolla, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 11/98, sekä neuvoston asetus (EY) N:o 12/98 edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä jäsenvaltiossa) tai kahdenkeskisiin sopimuksiin. Yhteisön ja niin sanottuun Interbus-sopimukseen (linja-autoilla harjoitettavaa satunnaista kansainvälistä matkustajaliikennettä koskevan sopimuksen tekemisestä annettu neuvoston päätös 2002/917/EY) perustuvissa kuljetuksissa ei ole määrällistä ylärajaa. Vuonna 2002 sopimuksen mukaisia valvonta-asiakirjoja käytettiin 160 kappaletta ja yhteisöainsäädännön mukaisia asiakirjoja 60 kappaletta. Kahdenkeskinen kuljetuslupajärjestelmä Suomella on toistaiseksi ainoastaan

Venäjän kanssa. Lupa tarvitaan tyhjänä menevän linja-auton noutaessa matkustajia Venäjältä tai tuodessa muita matkustajia kuin on vienyttä. Venäjän kuljetuslupia Suomella oli 4 000 kappaletta vuonna 2003.

Liikenne- ja viestintäministeriö myöntää rajan ylittävän liikenteen linjaliikenneluvat. Näitä lupia on voimassa vuoden 2004 alussa 17. Näistä luvista on Venäjälle 8, Ruotsiin 1, Norjaan 7 ja Viroon 1.

Euroopan unionin ja Euroopan talousalueeseen kuuluviin valtioihin myönnettävistä linjaliikenneluvista on säädetty neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 684/92, jota on muutettu neuvoston asetuksella (EY) N:o 11/98. Lupahakemus jätetään reitin lähtö- tai päätepuolelle toimivaltaiselle viranomaiselle, joka ennen luvan myöntämistä pyytää muiden reitin jäsenvaltioiden viranomaisten lausunnot. Mainitun asetuksen mukaan lupa on myönnettävä, jos asetuksen 7 artiklassa mainittuja perusteita luvan hylkäämiselle ei ole. Luvan myöntäminen on oikeusharkintaa. Siihen ei sisälly esimerkiksi harkintaa luvan tarpeesta.

1.2. Nykytilan arviointi

Tavaraliikenne

Tullin ja Ajoneuvohallintokeskuksen kuljetuslupien hallinnollinen myöntäminen on perustunut liikenne- ja viestintäministeriön ja molempien virastojen väliseen sopimukseen. On pidetty joustavana ja tarkoituksenmukaisena, että luvat myöntää se viranomainen, joka muutoinkin hoitaa ajoneuvoihin ja kuljetuksiin liittyviä asioita.

Ei voida kuitenkaan pitää tyydyttävänä sitä, että kuljetusluvan myöntävästä viranomaisesta, kuljetusluvan myöntämisen edellytyksistä ja kuljetusluvan palauttamisesta ei ole olemassa laintasoista sääntelyä.

Lisäksi oikeusharkintaisia kuljetuslupia ei voida niiden vähäisen määrän vuoksi myöntää kaikille hakijoille. Myöntämisperusteista on säädettävä lain tasolla.

Jo nykyisin liikenteenharjoittajien on palautettava käyttämättömäksi jääneet kuljetusluvat. Lupakäytännöstä ei ole lainsäädäntöä vaan se on perustunut liikenne- ja viestintäministeriön ohjeisiin.

Tulli ja Ajoneuvohallintokeskus eivät ole

toistaiseksi voineet periä kuljetusluvasta maksua, koska siihen oikeuttavaa säännöstä ei ole ollut.

Edellä mainituista asioista on perustuslain 80 §:n mukaan säädettävä lailla.

Henkilöliikenne

Ajoneuvohallintokeskus jakaa tällä hetkellä yhteisöläinsäädäntöön perustuvan kuljetusasiakirjan ja Interbus-sopimukseen perustuvan valvonta-asiakirjan sekä Venäjän liikenteen kuljetusluvat. Myös tämä menettely on perustunut viranomaisten väliseen sopimukseen. Menettely on ollut joustava ja tarkoituksenmukainen. Teknisluontoisena toimintana asian hoitaminen soveltuu hyvin hallinnonalan virastolle. Asiakirjan jakavasta ja luvan myöntävästä viranomaisesta on kuitenkin säädettävä lain tasolla.

Oikeusharkintaisten lupien myöntäminen kansainväliseen linjaliikenteeseen soveltuu lääninhallituksille paremmin kuin liikenne- ja viestintäministeriölle. Pääosa mainitun neuvoston asetuksen tarkoittamasta säännöllisestä liikenteestä tapahtuu käytännössä Suomessa Lapin lääninhallituksen alueella. Siirtyvä työ määrä ei ole kovin suuri, koska lääninhallitukset ovat tähänkin saakka antaneet lausunnon melkein kaikista siirrettävistä luvista ja niihin tehdyistä muutoksista.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

2.1. Tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Esityksen tavoitteena on kodifioida vallitseva käytäntö lain tasolla. Tavoitteena on saada aikaan avoin ja oikeudenmukainen lupamenettely riittävine oikeussuojakeinoineen. Tarkoituksena on, että tulli ja Ajoneuvohallintokeskus myöntäisivät hakijoille laissa säädetyin edellytyksin kuljetuslupia kansainväliseen tavaraliikenteeseen. Ajoneuvohallintokeskus antaisi henkilöliikenteen linja-autolla harjoitettavaan satunnaiseen kansainväliseen liikenteeseen tarvittavat kuljetus- ja valvonta-asiakirjat sekä kahdenkeskisiin sopimuksiin perustuvat luvat.

Kuljetuslupa on oikeusharkintainen. Se on myönnettävä hakijalle ilman tarkoituksen-

mukaisuusharkintaa. Laissa olisi erityissäännös niitä tilanteita varten, joissa lupien myöntämistä jouduttaisiin rajoittamaan lupien vähäisen määrän vuoksi.

Kuljetuslupa on sidottu asiakirjaan. Tämän vuoksi luvan hallinnollinen peruuttaminen ei ole riittävä toimenpide. Luvanhaltijalla olisi velvollisuus tämän vuoksi palauttaa myönnetty lupa, jos tarvetta luvalla ei ole. Näin lupa saataisiin viranomaisten haltuun uudelleen jaettavaksi. Tarvittaessa tavaraliikenteen kuljetuslupan osalta tulli ja Ajoneuvohallintokeskus saisivat poliisilta virka-apua säännöksen noudattamisen valvomiseksi.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Tavoitellut vaikutukset

Tarkoituksena on, että lupamenettely saadaan selkeytetyksi ja että liikenteenharjoittajat omaksuvat menettelyn. Kahdenkeskisiä ja kolmannen maan lupia arvioidaan riittävän yli tarpeen, mutta CEMT-lupia ja ekopiste-

järjestelmän lupia ei riitä jaettavaksi kaikille hakijoille. Tavoitteena on saada aikaan selkeä ja oikeudenmukainen lupajärjestelmä oikeussuojakeinoineen.

3.2. Valtionaloudelliset vaikutukset

Lupaviranomaisilla on oikeus periä kuljetuslupan myöntämisestä ja asiakirjojen antamisesta maksu, jonka perusteista säädetään valtion maksuperustelaissa. Maksulla ei ole merkittäviä vaikutuksia liikenteenharjoittajille.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä liikenne- ja viestintäministeriössä. Esityksestä on pyydetty lausunnot oikeusministeriöltä, tullihallitukselta, Ajoneuvohallintokeskukselta ja Suomen Kuorma-autoliitto r.y:ltä sekä Linja-autoliitto r.y:ltä. Esitys on toimitettu kommentoitavaksi sisäasiainministeriöön ja lääninhallituksiin.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Laki luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä

2 §. *Määritelmät.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi neljä uutta määritelmää, 3 a–d kohta. Kahdenkeskisellä luvalla tarkoitettaisiin Suomen ja toisen valtion kahdenkeskiseen sopimukseen perustuvaa kuljetuslupaa. Esimerkiksi Suomen ja Venäjän välisessä sopimuksessa määritellään kuljetuslupien määrä. Kolmannen maan luvalla tarkoitettaisiin kuljetuslupaa kahden sellaisen valtion välillä, joista kumpikaan ei ole ajoneuvon rekisteröintivaltio. Esimerkiksi suomalaisen ajoneuvon käyttäminen Unkarin ja Romanian väliseen liikenteeseen edellyttäisi tällaista lupaa. CEMT-luvalla tarkoitettaisiin Euroopan liikenneministereiden konferenssin tarkoi-

tamaa kuljetuslupaa kahdessa eri CEMT-jäsenvaltiossa. Läpikulkuvalla tarkoitettaisiin niin sanottua Itävallan tasavallan läpikulkuliikenteen ekopistejärjestelmää, jossa EU:n jäsenvaltioille jaetaan tietty määrä ekopisteitä jaettavaksi liikenteenharjoittajille. Määrä vahvistetaan vuodeksi kerrallaan. Muulla läpikulkuvalla tarkoitettaisiin esimerkiksi kuljetuslupaa Sveitsin valaliiton läpi.

6 §. *Lupaviranomainen.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti. Momentin mukaan tulli myöntäisi kahdenkeskisen kuljetuslupan ja läpikulkuluvat Itävallan tasavallan ja Sveitsin valaliiton läpikulkulupia lukuun ottamatta. Ajoneuvohallintokeskus myöntäisi muut kuljetusluvut.

7 b §. *Kuljetuslupan myöntämisen edellytykset.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 7 b §. Pykälän 1 momentin mukaan lupavi-

ranomainen myöntäisi kuljetuslupan hake-
muksesta. Lupa olisi haettava kirjallisesti.

Pykälän 2 momentin mukaan lupaviran-
omaisen olisi myönnettävä lupa, jos kuljetus-
ta varten olisi osoitettavissa kuljetuslupa.
Lupa olisi siis oikeusharkintainen Jos lupa
voitaisiin myöntää lupien niukkuuden vuoksi
vain osalle hakijoista, se olisi myönnettävä
hakijalle hakemisjärjestyksessä tai erityisesti
ekopistejärjestelmän kohdalla hakijalle, jon-
ka kuljetus tehokkaimmin hyödyntäisi lupaan
kohdistuvaa kuljetus oikeutta. Lähtökohtai-
sesti pyrittäisiin suosimaan kuljetuksia, jotka
käyttävät mahdollisimman vähän ekopiste-
merkkejä. Tällöin luvan myöntämisessä otet-
taisiin huomioon muun muassa kuorma-
auton COP-arvo, jonka perusteella ekopiste-
merkkien tarve määräytyy sekä merkkien a-
kaisempi tehokas käyttö.

Jotta lupia riittäisi koko vuoden ajalle ja ta-
sapuolisesti useammalle hakijalle, lupaviran-
omainen voisi kuitenkin määrätä luvulle tai
osalle niistä hakuajat.

7 c §. *Kuljetuslupan palauttaminen.* Lakiin
ehdotetaan lisättäväksi uusi 7 c §. Pykälän 1
momentin mukaan luvan haltija olisi velvol-
linen viipymättä palauttamaan tilanteesta
riippuen käyttämättömäksi jäävän tai käyttä-
mättä jääneen kuljetuslupan lupaviranomai-
selle uudelleen jakoa varten. Lupaviranomai-
nen voisi vaatia lupaa palautettavaksi ja aset-
taa kohtuullisen määräajan. Tämä olisi vält-
tämätöntä, jotta lupaviranomaisen toiminta-
kyky voidaan turvata.

Pykälän 2 momentin mukaan lupaviran-
omaisella olisi oikeus saada virka-apua poliis-
ilta, tullilta ja rajavartiolaitokselta säännö-
ksen noudattamisen valvomiseksi ja täytän-
töön panemiseksi.

12 §. *Asiakirjan esittämisvelvollisuus.* Py-
kälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että sitä
poistettaisiin maininta kabotaasiluvasta
tarpeettomana. Muutoin pykälä vastaisi voi-
massa olevan lain 12 §:ää.

13 §. *Muutoksenhaku.* Pykälä ehdotetaan
muutettavaksi vastaamaan nykyaikaista muu-
toksenhakusäännöstä. Tarkoituksena olisi, et-
tä lupaviranomaisen päätöksestä voisi valit-
taa siten kuin hallintolainkäyttölaissa sääde-
tään. Tulliviranomaisen päätökseen haetaan
muutosta kuitenkin tullilain (1466/1994) mu-
kaan. Päätöstä olisi kuitenkin noudatettava

muutoksenhausta huolimatta, jollei valitusvi-
ranomainen toisin määrää.

16 §. *Henkilörekisteritiedot.* Laki tieliiken-
teen tietojärjestelmästä (819/1989) on ku-
mottu ajoneuvoliikennerekisteristä annetun
lailla (541/2003). Viittaus ajokorttirekiste-
riin muutetaan ajoneuvoliikennerekisteriä
koskevaksi.

Ulosottorekisterin maininta lakitekstissä on
tarpeen, jotta lupaviranomaisella olisi mah-
dollisuus päästä rekisterin suorakäyttäjäksi.
Rekisterin sisältämiä tietoja tarvitaan lupaeh-
tojen täyttämisen todentamiseksi.

1.2. Laki luvanvaraisesta henkilöliiken- teestä tiellä

7 a §. *Linja-autolla harjoitettavasta kansainvälisestä liikenteestä ja kabotaasiliikenteestä annetuissa neuvoston asetuksissa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että toimivalta jaettaisiin liikenne- ja viestintäministeriön sekä Ajoneuvohallintokeskukseen kesken. Linjaliikennelupien myöntäminen jäisi ministeriöön, mutta satunnaista liikennettä koskevien kuljetusasiakirjojen jakaminen siirtyisi Ajoneuvohallintokeskukseen.

Lisäksi esitetään myös Euroopan unionin ja Euroopan talousalueen kansainvälisen liikenteen linjaliikennelupien myöntämisen siirtämistä lääninhallituksille. Ajo- ja lepoaikojen valvontaa koskeva lause poistetaan tarpeettomana. Tieliikennelain 94 a §:n mukaan ajo- ja lepoaikoja valvovat poliisi, tullilaitos, rajavartiolaitos ja työsuojelutarkastajat.

Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 12/98 6 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen olisi Ajoneuvohallintokeskus. Ajoneuvohallintokeskus antaisi satunnaista kabotaasiliikennettä varten kuljetusasiakirjan. Muilta osin toimivaltainen viranomainen olisi edelleen liikenne- ja viestintäministeriö.

7 c §. *Linja-autolla harjoitettava satunnainen kansainvälinen matkustajaliikenne.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä. Pykälässä säädettäisiin marraskuussa 2002 tehdyn niin sanotun Interbus-sopimuksen tar-

koittamista toimivaltaisista viranomaisista. Pykälän mukaan valvonta-asiakirjan antaisi Ajoneuvohallintokeskus. Valvonta-asiakirjan tulisi olla liikenteenharjoittajalla silloin, kun kyse on sopimuksen 6 artiklassa tarkoitettusta kuljetusluvasta vapautetusta toiminnasta. Sopimuksen 15 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen kuljetusluvan myöntävä viranomainen olisi liikenne- ja viestintäministeriö. Sopimuksen 18 artiklassa tarkoitettuja valvontaviranomaisia olisivat puolestaan poliisi, tullit ja rajavartiolaitos.

7 d §. *Kuljetuslupa kahdenkeskiseen sopimukseen perustuvan satunnaisen kansainvälisen matkustajaliikenteen harjoittamiseen linja-autolla.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä. Pykälän 1 momentin mukaan Ajoneuvohallintokeskus myöntäisi Suomen ja toisen valtion väliseen keskinäiseen sopimukseen perustuvan kuljetusluvan satunnaisen kansainvälisen matkustajaliikenteen harjoittamiseen linja-autolla ulkomailla. Hakemuksessa olisi esitettävä lupaviranomaisen pyytämät hakemuksen käsittelemiseksi tarpeelliset tiedot.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin luvan myöntämisen edellytyksistä. Lupa olisi myönnettävä, jos haettua kuljetusta varten on Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaan osoitettavissa kuljetuslupa. Ajoneuvohallintokeskus voisi määrätä luvan hakemiselle määräajan. Menettely voisi olla perusteltavissa esimerkiksi silloin, kun lupien vähäisen määrän vuoksi on erityinen tarve huolehtia siitä, että kuljetuksia voidaan hoitaa läpi vuoden. Käytännössä lupien määrä neuvotellaan toisen valtion kanssa vuodeksi erikseen. Jos lupia näyttäisi riittävän koko vuodelle tasaisesti, erityistä tarvetta määräajan asettamiselle ei olisi. Pääsääntönä luvan myöntämisessä olisi se, että lupa myönnettäisiin sille, joka sitä ensiksi hakee.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että kuljetusluvan haltija olisi velvollinen palauttamaan käyttämättömäksi jäävän tai käyttämättä jääneen luvan lupaviranomaiselle.

8 §. *Lupaviranomaiset.* Pykälän 2 momentti muutettaisiin vastaamaan muutettua 7 a §:ää.

30 §. *Henkilörekisteritiedot.* Laki tieliiken-

teen tietojärjestelmästä (819/1989) on kumottu ajoneuvoliikennerekisteristä annetulla lailla (541/2003). Viittaus ajokorttiteksteriin muutetaan ajoneuvoliikennerekisteriä koskevaksi.

Ulosottorekisterin maininta lakitekstissä on tarpeen, jotta lupaviranomaisella olisi mahdollisuus päästä rekisterin suorakäyttäjäksi. Rekisterin sisältämiä tietoja tarvitaan lupaehtojen täyttämisen todentamiseksi.

2. Voimaantulo

Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2004.

3. Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Perustuslain 18 §:n mukaan jokaisella on oikeus lain mukaan hankkia toimeentulonsa valitsemallaan työllä, ammatilla tai elinkeinolla. Perustuslakivaliokunta on aiemmassa lausuntokäytännössään käsitellyt toimiluvan ja elinkeinovapauden suhdetta muun muassa lausunnoissa PeVL 47/1996 vp, PeVL 4/2000 vp ja PeVL 19/1998 vp. Valiokunta on pitänyt elinkeinovapautta pääsääntönä, mutta katsonut elinkeinotoiminnan luvanvaraistamisen olevan poikkeuksellisesti mahdollista. Luvanvaraisuudesta on kuitenkin aina säädettävä lailla, jonka on täytettävä perusoikeuden rajoitusta koskevat tarkkarajaisuuden ja täsmällisyyden vaatimukset.

Kuljetuslupajärjestelmä perustuu Suomea sitoviin kansainvälisiin velvoitteisiin ja yhteisölaainsäädäntöön. Lupien määrä on rajallinen. Lupaharkinta on oikeusharkintaa. Pääsääntöisesti lupa myönnetään sitä ensin hakeneelle. Eräitä lupia Suomella on niin vähän, että kysyntä ylittää tarpeen. Tämän vuoksi ehdotukseen sisältyy tarkkarajainen säännös näitä tilanteita varten. Sääntely ei ole elinkeinovapauden kannalta ongelmallinen. Lakiehdotus voidaan näin ollen käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (342/1991) 12, 13 ja 16 §, sellaisena kuin niistä on 12 § laissa 574/1994, sekä
lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1093/2002, uusi 3 a—3 d kohta, 6 §:ään uusi 2 momentti sekä lakiin uusi 7 b ja 7 c § seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

3 a) *kahdenkeskisellä luvalla* Suomen ja toisen valtion väliseen liikenteeseen tarkoitettua kuljetuslupaa;

3 b) *kolmannen maan luvalla* kuljetuslupaa kahden sellaisen valtion välillä, joista kumpikaan ei ole ajoneuvon rekisteröintivaltio;

3 c) *CEMT-luvalla* Euroopan liikenneministereiden konferenssin tarkoittamaa kuljetuslupaa kahdessa eri jäsenvaltiossa sijaitsevan kuorma- ja lastauspaikan välillä;

3 d) *läpikulkuvalla* Itävallan kautta kulkeviin raskaisiin tavarankuljetusajoneuvoihin sovellettavan siirtymäkauden pistejärjestelmän käyttöönotosta vuodeksi 2004 kestävästä liikennepolitiikan toteuttamiseksi annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o /2003 3 artiklassa tarkoitettua ekopistejärjestelmää tai muuta lupaa, joka oikeuttaa liikenteen harjoittajan kulkemaan toisen valtion läpi;

6 §

Lupaviranomainen

Tulli myöntää 2 §:n 3 a ja 3 d kohdassa tarkoitettua kuljetusluvan lukuun ottamatta Itävallan tasavallan ja Sveitsin valaliiton läpikulkulupaa, jonka myöntää Ajoneuvohallintokeskus. Ajoneuvohallintokeskus myöntää 2 §:n 3 b ja 3 c kohdassa tarkoitettua kuljetusluvan.

7 b §

Kuljetusluvan myöntämisen edellytykset

Lupaviranomainen myöntää kuljetusluvan hakemuksesta. Hakemuksessa on esitettävä lupaviranomaisen pyytämät hakemuksen käsittelemiseksi tarpeelliset tiedot.

Lupaviranomaisen on myönnettävä kuljetuslupa, jos haettua kuljetusta varten on Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaan osoitettavissa kuljetuslupa. Lupaviranomainen voi määrätä luvalla hakuajan. Jos lupa voidaan myöntää lupien vähäisen määrän

rän vuoksi vain osalle hakijoista, se on myönnettävä hakijalle, jonka kuljetus tehokkaimmin hyödyntää haettuun lupaan kohdistuvaa kuljetusoikeutta.

7 c §

Kuljetusluvan palauttaminen

Kuljetusluvan haltija on velvollinen viipymättä palauttamaan käyttämättömäksi jäävän tai käyttämättä jääneen kuljetusluvan lupaviranomaiselle. Lupaviranomainen voi vaatia kuljetusluvan palautettavaksi, jos luvanhaltija ei käytä kuljetuslupaa eikä ota sitä käyttöön lupaviranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa.

Lupaviranomaisella on oikeus saada virka-apua poliisilta, tullilta ja rajavartiolaitokselta säännöksen noudattamisen valvomiseksi ja täytäntöön panemiseksi.

12 §

Asiakirjan esittämisvelvollisuus

Liikennettä harjoitettaessa on ajoneuvossa oltava mukana asianmukainen liikennelupa tai kuljetuslupa alkuperäisenä taikka yhteisö-

luvan jäljennös. Se on vaadittaessa esitettävä poliisi-, tulli- tai rajavartiomiehelle.

13 §

Muutoksenhaku

Jollei muualla laissa toisin säädetä, tämän lain nojalla tehtyyn päätökseen saa hakea muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

16 §

Henkilörekisteritiedot

Lupaviranomaisella on oikeus saada tietoja rikosrekisteristä, ajoneuvoliikennerekisteristä ja ulosottorekisteristä liikenneluvan myöntämistä ja peruuttamista koskevien asioiden käsittelyä varten.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta

2.

Laki

luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (343/1991) 7 a §, sellaisena kuin se on laissa 888/1998, 8 §: n 2 momentti sellaisena kuin se on laissa 662/1994 ja 30 §, sekä
lisätään lakiin uusi 7 c ja 7 d § seuraavasti:

7 a §

Linja-autolla harjoitettavasta kansainvälisestä liikenteestä ja kabotaasiliikenteestä annetuissa neuvoston asetuksissa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset

Yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autolla annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 684/92, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 11/98, tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia Suomessa ovat liikenne- ja viestintäministeriö, joka myös ottaa vastaan 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset ja antaa 13 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut todistukset sekä Ajoneuvohallintokeskus ja lääninhallitukset, joilta liikenteenharjoittajat saavat 11 artiklan 4 kohdan mukaisia asiakirjoja. Hakijan kotipaikan lääninhallitus on toimivaltainen myöntämään 3 a artiklassa tarkoitetun yhteisön liikenneluvan samoin kuin peruuttamaan sen ja ottamaan sen pois 16 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti. Asetuksen 6—9 artiklassa tarkoitettu säännöllisen liikenteen luvan myöntävä viranomainen on se lääninhallitus, jonka alueella reitti on. Jos reitti ulottuu useamman kuin yhden läänin alueelle, luvan myöntää se lääninhallitus, jonka alueella on

pisin osa reitistä. Asetuksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen tarkastus- ja valvontaviranomainen on poliisi.

Edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä jäsenvaltioissa, annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 12/98 tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on Suomessa liikenne- ja viestintäministeriö. Asetuksen 6 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on Ajoneuvohallintokeskus. Asetuksen 5 ja 6 artiklassa tarkoitettu tarkastusviranomainen on poliisi. Poliisi on myös toimivaltainen ottamaan pois 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua väärennetyn asiakirjan.

7 c §

Linja-autolla harjoitettava satunnainen kansainvälinen matkustajaliikenne

Linja-autoilla harjoitettavaa satunnaista kansainvälistä matkustajaliikennettä koskevan sopimuksen (Interbus-sopimus) tekemisestä annetun neuvoston päätöksen EY 2002/917 mukaisen sopimuksen 6 artiklassa tarkoitettua kuljetusluvasta vapautettua satunnaisen liikenteen valvonta-asiakirjan antaa Suomessa Ajoneuvohallintokeskus. Sopi-

muksen 15 artiklassa tarkoitettu toimivaltaisen kuljetusluvan myöntävä viranomaislain Suomessa on liikenne- ja viestintäministeriö. Sopimuksen 18 artiklassa tarkoitettuja valvontaviranomaisia ovat poliisi, tulli ja rajavartiolaitos.

7 d §

Kuljetuslupa kahdenkeskiseen sopimukseen perustuvan satunnaisen kansainvälisen matkustajaliikenteen harjoittamiseen linja-autolla

Ajoneuvohallintokeskus myöntää Suomen ja toisen valtion väliseen kahdenkeskiseen sopimukseen perustuvan kuljetusluvan satunnaisen kansainvälisen matkustajaliikenteen harjoittamiseen linja-autolla ulkomailla. Hakemuksessa on esitettävä lupaviranomaisen pyytämät hakemuksen käsittelemiseksi tarpeelliset tiedot.

Lupa on myönnettävä, jos haettua kuljetusta varten on Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaan osoitettavissa kuljetuslupa. Ajoneuvohallintokeskus voi määrätä luvan hakemiselle määräajan. Jos lupa voidaan myöntää lupien vähäisen määrän vuoksi vain osalle hakijoista, se on myönnettävä sitä ensin hakeneelle.

Kuljetusluvan haltija on velvollinen viipymättä palauttamaan käyttämättömäksi jäävän tai käyttämättä jääneen kuljetusluvan lupavi-

ranomaiselle.

8 §

Lupaviranomaiset

Linjaliikenneluvan myöntää lääninhallitus. Jos linjan reitti ulottuu useamman kuin yhden läänin alueelle, luvan myöntää se lääninhallitus, jonka alueella on pisin osa linjan reiteistä. Linjaliikenneluvan läänin rajan ylittävään liikenteeseen, joka ajetaan kokonaan tai osittain pikavuoroliikenteenä, myöntää kuitenkin liikenne- ja viestintäministeriö. Liikenne- ja viestintäministeriö myöntää myös muun kuin 7 a §:ssä tarkoitetun valtakunnan rajan ylittävän linjaliikenteen luvan.

30 §

Henkilörekisteritiedot

Lupaviranomaisella on oikeus saada tietoja rikosrekisteristä, ajoneuvoliikennerekisteristä ja ulosottorekisteristä liikenneluvan myöntämistä ja peruuttamista koskevien asioiden käsittelyä varten.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta

Helsingissä 30 päivänä tammikuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Johannes Koskinen*

1.

Laki**luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (342/1991) 12, 13 ja 16 §, sellaisena kuin niistä on 12 § laissa 574/1994, sekä
lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1093/2002, uusi 3 a—3 d kohta, 6 §:ään uusi 2 momentti sekä lakiin uusi 7 b ja 7 c § seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

2 §

2 §

*Määritelmät**Määritelmät*

Tässä laissa tarkoitetaan:

3 a) kahdenkeskisellä luvalla Suomen ja toisen valtion väliseen liikenteeseen tarkoitettua kuljetuslupaa;

3 b) kolmannen maan luvalla kuljetuslupaa kahden sellaisen valtion välillä, joista kumpikaan ei ole ajoneuvon rekisteröinti-
 valtio;

3 c) CEMT-luvalla Euroopan liikennemistereiden konferenssin tarkoittamaa kuljetuslupaa kahdessa eri jäsenvaltiossa sijaitsevan kuormaus- ja lastauspaikan välillä;

3 d) läpikulkuvalla Itävallan kautta kulkeviin raskaisiin tavarankuljetusajoneuvoihin sovellettavan siirtymäkauden pistejärjestelmän käyttöönotosta vuodeksi 2004 kestävästä liikennepolitiikan toteuttamiseksi annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1203/2003 3 artiklassa tarkoitettua ekopistejärjestelmää tai muuta lupaa, joka oikeuttaa liikenteen harjoittajan kulkemaan toisen valtion läpi;

6 §

Lupaviranomainen

6 §

Lupaviranomainen

Tulli myöntää 2 §:n 3 a ja 3 d kohdassa tarkoitettun kuljetusluvan lukuun ottamatta Itävallan tasavallan ja Sveitsin valaliiton läpikulkulupaa, jonka myöntää Ajoneuvohallintokeskus. Ajoneuvohallintokeskus myöntää 2 §:n 3 b ja 3 c kohdassa tarkoitettun kuljetusluvan.

7 b §

Kuljetusluvan myöntämisen edellytykset

Lupaviranomainen myöntää kuljetusluvan hakemuksesta. Hakemuksessa on esitettävä lupaviranomaisen pyytämät hakemuksen käsittelemiseksi tarpeelliset tiedot.

Lupaviranomaisen on myönnettävä kuljetuslupa, jos haettua kuljetusta varten on Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaan osoitettavissa kuljetuslupa. Lupaviranomainen voi määrätä luvalla hakuajan. Jos lupa voidaan myöntää lupien vähäisen määrän vuoksi vain osalle hakijoista, se on myönnettävä hakijalle, jonka kuljetus tehokkaimmin hyödyntää haettuun lupaan kohdistuvaa kuljetusoikeutta.

7 c §

Kuljetusluvan palauttaminen

Kuljetusluvan haltija on velvollinen viipymättä palauttamaan käyttämättömäksi jäävän tai käyttämättä jääneen kuljetusluvan lupaviranomaiselle. Lupaviranomainen voi vaatia kuljetusluvan palautettavaksi, jos luvan haltija ei käytä kuljetuslupaa eikä ota sitä käyttöön lupaviranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa.

Lupaviranomaisella on oikeus saada virka-apua poliisilta, tullilta ja rajavartiolaitokselta säännöksen noudattamisen valvo-

12 §

Asiakirjan esittämisvelvollisuus

Liikennettä harjoitettaessa on ajoneuvossa oltava mukana asianmukainen liikennelupa, *kabotaasilupa* tai kuljetuslupa alkuperäisenä taikka yhteisöluvun jäljennös. Se on vaadittaessa esitettävä poliisi-, tulli- tai rajavartiomiehelle.

13 §

Päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus

Tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten perusteella tehtyä päätöstä tai määräystä on noudatettava siitä huolimatta, että se ei ole saanut lainvoimaa, jollei päätöksen tai määräyksen antanut viranomaisen toisin määrää.

16 §

Henkilörekisteritiedot

Lupaviranomaisella on oikeus saada tieto- ja rikosrekisteristä ja ajokorttirekisteristä liikenneluvan myöntämistä ja peruuttamista koskevien asioiden käsittelyä varten.

miseksi ja täytäntöön panemiseksi.

12 §

Asiakirjan esittämisvelvollisuus

Liikennettä harjoitettaessa on ajoneuvossa oltava mukana asianmukainen liikennelupa tai kuljetuslupa alkuperäisenä taikka yhteisöluvun jäljennös. Se on vaadittaessa esitettävä poliisi-, tulli- tai rajavartiomiehelle.

13 §

Muutoksenhaku

Jollei muualla laissa toisin säädetä, tämän lain nojalla tehtyyn päätökseen saa hakea muutosta siten kuin hallintolainkäytölaissa (586/1996) säädetään. Päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei valitusviranomaisen toisin määrää.

16 §

Henkilörekisteritiedot

Lupaviranomaisella on oikeus saada tieto- ja rikosrekisteristä, ajoneuvoliikennerekisteristä ja ulosottorekisteristä liikenneluvan myöntämistä ja peruuttamista koskevien asioiden käsittelyä varten.

*Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta .*

2.

Laki**luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (343/1991) 7 a §, sellaisena kuin se on laissa 888/1998, 8 §:n 2 momentti sellaisena kuin se on laissa 662/1994 ja 30 §, sekä
lisätään lakiin uusi 7 c ja 7 d § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

7 a §

Linja-autolla harjoitettavasta kansainvälisestä liikenteestä ja kabotaasiliikenteestä annetuissa neuvoston asetuksissa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset

Yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autolla annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 684/92, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 11/98, tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on Suomessa liikenneministeriö, joka myös ottaa vastaan 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset ja antaa 13 artiklan 1 ja 3 kohdissa tarkoitetut todistukset. Asetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisia viranomaisia, joilta liikenteenharjoittajat saavat kuljetusasiakirjoja, ovat liikenneministeriön lisäksi lääninhallitukset. Hakijan kotipaikan lääninhallitus on toimivaltainen myöntämään 3 a artiklassa tarkoitetun yhteisön liikenneluvan samoin kuin peruuttamaan sen ja ottamaan sen pois 16 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti. Asetuksen 4, 14 ja 15 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia tarkastus- ja valvontaviranomaisia ovat poliisi sekä ajo- ja lepoaikojen noudattamista koskevilta osin myös työsuojeluviranomaiset.

Ehdotus

7 a §

Linja-autolla harjoitettavasta kansainvälisestä liikenteestä ja kabotaasiliikenteestä annetuissa neuvoston asetuksissa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset

Yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autolla annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 684/92, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 11/98, tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia Suomessa ovat liikenne- ja viestintäministeriö, joka myös ottaa vastaan 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset ja antaa 13 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut todistukset sekä Ajoneuvohallintokeskus ja lääninhallitukset, joilta liikenteenharjoittajat saavat 11 artiklan 4 kohdan mukaisia asiakirjoja. Hakijan kotipaikan lääninhallitus on toimivaltainen myöntämään 3 a artiklassa tarkoitetun yhteisön liikenneluvan samoin kuin peruuttamaan sen ja ottamaan sen pois 16 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti. Asetuksen 6–9 artiklassa tarkoitettu säännöllisen liikenteen luvan myöntävä viranomainen on se lääninhallitus, jonka alueella reitti on. Jos reitti ulottuu useamman kuin yhden läänin alueelle, luvan myöntää se lääninhallitus, jonka alueella on pisin osa reitistä. Asetuksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen tarkastus- ja valvontaviranomainen on poliisi.

Edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltioista olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä jäsenvaltioissa, annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 12/98 tarkoitettu toimivaltainen viranomaisena on Suomessa liikenneministeriö. Asetuksen 5 ja 6 artiklassa tarkoitettu tarkastusviranomaisena on poliisi. Poliisi on myös toimivaltainen ottamaan pois 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua väärennettyä asiakirjan.

Edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä jäsenvaltioissa, annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 12/98 tarkoitettu toimivaltainen viranomaisena on Suomessa liikenne- ja viestintäministeriö. Asetuksen 6 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomaisena on Ajoneuvohallintokeskus. Asetuksen 5 ja 6 artiklassa tarkoitettu tarkastusviranomaisena on poliisi. Poliisi on myös toimivaltainen ottamaan pois 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua väärennettyä asiakirjan.

7 c §

Linja-autolla harjoitettava satunnainen kansainvälinen matkustajaliikenne

Linja-autoilla harjoitettavaa satunnaista kansainvälistä matkustajaliikennettä koskevan sopimuksen (Interbus-sopimus) tekemisestä annetun neuvoston päätöksen EY 2002/917 mukaisen sopimuksen 6 artiklassa tarkoitettua kuljetusluvasta vapautettua satunnaisen liikenteen valvonta-asiakirjan antaa Suomessa Ajoneuvohallintokeskus. Sopimuksen 15 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen kuljetusluvan myöntävä viranomaisena Suomessa on liikenne- ja viestintäministeriö. Sopimuksen 18 artiklassa tarkoitettuja valvontaviranomaisia ovat poliisi, tulli ja rajavartiolaitos.

7 d §

Kuljetuslupa kahdenkeskiseen sopimukseen perustuvan satunnaisen kansainvälisen matkustajaliikenteen harjoittamiseen linja-autolla

Ajneuvohallintokeskus myöntää Suomen ja toisen valtion väliseen kahdenkeskiseen sopimukseen perustuvan kuljetusluvan satunnaisen kansainvälisen matkustajaliikenteen harjoittamiseen linja-autolla ulkomailta. Hakemuksessa on esitettävä lupaviran-

8 §

Lupaviranomaiset

Linjaliikenneluvan myöntää lääninhallitus. Jos linjan reitti ulottuu useamman kuin yhden läänin alueelle, luvan myöntää se lääninhallitus, jonka alueella on pisin osa linjan reitistä. Linjaliikenneluvan läänin rajan ylittävään liikenteeseen, joka ajetaan kokonaan tai osittain pikavuoroliikenteenä, myöntää kuitenkin liikenneministeriö. Se myöntää myös valtakunnan rajan ylittävän linjaliikenteen luvat.

30 §

Henkilörekisteritiedot

Lupaviranomaisella on oikeus saada tieto- ja rikosrekisteristä ja ajokorttirekisteristä liikenneluvan myöntämistä ja peruuttamista koskevien asioiden käsittelyä varten

8 §

Lupaviranomaiset

omaisen pyytämät hakemuksen käsittelemiseksi tarpeelliset tiedot.

Lupa on myönnettävä, jos haettua kuljetusta varten on Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaan osoitettavissa kuljetuslupa. Ajoneuvohallintokeskus voi määrätä luvan hakemiselle määräajan. Jos lupa voidaan myöntää lupien vähäisen määrän vuoksi vain osalle hakijoista, se on myönnettävä sitä ensin hakeneelle.

Kuljetusluvan haltija on velvollinen viipymättä palauttamaan käyttämättömäksi jäävän tai käyttämättä jääneen kuljetusluvan lupaviranomaiselle.

Linjaliikenneluvan myöntää lääninhallitus. Jos linjan reitti ulottuu useamman kuin yhden läänin alueelle, luvan myöntää se lääninhallitus, jonka alueella on pisin osa linjan reiteistä. Linjaliikenneluvan läänin rajan ylittävään liikenteeseen, joka ajetaan kokonaan tai osittain pikavuoroliikenteenä, myöntää kuitenkin liikenne- ja viestintäministeriö. Liikenne- ja viestintäministeriö myöntää myös muun kuin 7 a §:ssä tarkoitetun valtakunnan rajan ylittävän linjaliikenteen luvan.

30 §

Henkilörekisteritiedot

Lupaviranomaisella on oikeus saada tieto- ja rikosrekisteristä, ajoneuvoliikennerekisteristä ja ulosottorekisteristä liikenneluvan myöntämistä ja peruuttamista koskevien asioiden käsittelyä varten.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta .